

Twijfels, keuzes, talloze mogelijkheden. Starters op de arbeidsmarkt hebben het allemaal. Twee jonge baanzoekers bespreken met vrienden, familie en professionele hulp hun ideale toekomst. tekst lanthe Sahadat en Sara De Sloover foto's Friso Keuris

Eerste hulp bij loopbaanvragen

Boven: broer Wouter
Onder: vriend Vincent

Sander van der Kloet (31) Dilemma: Ik wil trainer/coach worden, maar hoe?

Opleiding: mavo, mbo-studie juridische dienstverlening (niet afgemaakt na de dood van zijn vader), hbo human resource management, is drie jaar aan het werk. Werkt: als consultant in werving en selectie. Dilemma: 'Een opdrachtgever geeft mij een vacature en die probeer ik in te vullen, specifiek voor technisch-commerciële functies.' Niet dat er bij zijn huidige werkgever geen ruimte is om zich te ontwikkelen, maar hij wil graag 'mensgerichter' werken. 'Ik ben benieuwd naar de drijfveren van mensen. Waarom ze iets juist wel en of niet willen. Ik merk dat dit deel nu te klein is in mijn werk. Het gesprek met sollicitanten is niet zo belangrijk. Als hun cv past, worden ze bijna altijd aangenomen.' Van der Kloet denkt aan een toekomst als trainer of coach, maar vraagt zich af of dat wel echt bij hem past. En zo ja, hoe hij dat het beste aanpakt.

broer Wouter 'Het moet altijd nú gebeuren, huppatee'

'Wat je nu vooral mist, is diepgang', vat broer Wouter van der Kloet (29) samen. 'Het zijn vrij kortdurende contacten. Je plaatst een sollicitant bij een opdrachtgever en dan hoor je achteraf misschien nog één keer hoe het bevalt.' 'Het gaat niet zo diep', knikt Sander. 'Personeel en organisatie trekt me wel, maar ik wil niet verzanden in administratief werk. Ik vind het heel leuk om met mensen bezig te zijn. Daar komt dan ook dat coachende om de hoek: ik heb altijd de neiging mensen te adviseren, om me ermee te bemoeien.'

Ook Wouter geeft hij weleens advies. 'Omdat we allebei starters zijn op de arbeidsmarkt, gaat het gesprek geregeld die kant op. Maar hij geeft geen irritant advies. Het is weloverwogen, na discussie.' Sander hield als kind nogal van knutselen, vertelt zijn broer. 'Dan ging hij de garage in en kwam er iets moois uit. Een karretje om achter de fiets te hangen bijvoorbeeld, of een sandboard om mee van de duinen te kunnen surfen.' Niet zo verwonderlijk dat hij destijds timmerman wilde worden. Of automonteur. Een praktisch beroep in elk geval. 'Ik vind het lekker om met zulke dingen bezig te zijn, maar dat technische is nu vooral hobby.'

Wouter: 'Je hebt toch onlangs nog die houtbewerkingscursus gedaan.' Sander, blinkende ogen: 'Ja, dat vond ik echt fantastisch.'

Wouter: 'Ik denk dan altijd: maak het niet zo moeilijk, maar dat doe je wel. Je wilt de trainingskant op, en ik heb een vriend die voor zichzelf is begonnen als trainer. Dan zeg ik: bel hem op, kun je kijken of dat iets voor jou is. Maar dan zeg je: ach, ik heb te weinig ervaring.' Af en toe wil Sander ook dat dingen te snel gaan, vindt zijn jongere broer. 'Je staat altijd al met één been in de toekomst, je vergelijkt je vaak met anderen.'

vriend Vincent 'Je moet af en toe je baas verbazen'

'Hij heeft een duidelijke mening over de richting waarin hij iemand ziet', zegt Vincent van Hall (29) met een schuine blik op Sander. Van Hall, net als Van der Kloet lid van een vast clubje 'hockeyvrienden', heeft net zijn baan als *operational auditor* eraan gegeven. 'Ik was niet gelukkig. Sander kan dan behoorlijk diep ingaan op wat je vertelt. Net zoals hij overtuigd is van zijn kwaliteiten, is hij overtuigd van zijn mening en die verkondigt hij dan ook met passie.' Vincent, die Sander al vijftien jaar kent, beschrijft hem als 'sociaal erg sterk'. 'Hij kan zich goed inleven in anderen, heeft mensenkennis en voelt zich overal thuis.' Het probleem met Van der Kloet, volgens Vincent: 'Hij heeft altijd leuke ideeën. Maar zo'n idee voert hij voor 70 procent uit en dan krijgt hij weer een ander idee. Als hij het niet meer leuk of interessant vindt, zet hij het niet door. Hij moet leren bakens voor zichzelf uit te zetten, en niet te wachten tot iemand anders dat voor hem doet. Je moet af en toe je baas verbazen, dan krijg je die baan vol uitdagingen uiteindelijk wel.'

'Ik heb de neiging om nu alleen de leuke dingen, de gesprekken, te doen', geeft Van der Kloet toe. 'De minder leuke dingen, zoals cv's bekijken

in een databank, schuif ik nogal vaak voor me uit. En dan komt mijn werk soms helemaal stil te liggen. Ik heb tegen mijn baas gezegd dat ik een stok achter de deur nodig heb, en daar zorgt hij dan wel voor. Zo heb ik hem overtuigd een recruiter aan te nemen die de kandidaten voor me uitzoekt, waarna het werk vanzelf bij mij belandt.'

Vincent: 'Overtuigen kan hij wel. Hij is een goede intermediair.' Sander: 'Vandaar dat ik bij dat trainen uitkom.'

Maar Vincent twijfelt daaraan. 'Volgens mij is dat veel te saai voor je. Jij zoekt dynamiek in een functie. Ik zie je meer als een soort 'spin in het web' binnen een organisatie, die zowel mensen aanneemt, gesprekken voert met managers, als bemiddelt bij arbeidsconflicten.'

loopbaancoach Elles Collet 'Je zou iets met hout kunnen doen'

Even wandelt loopbaancoach Elles Collet door Sanders cv. 'In je opleiding heb je stage gelopen op personeelsafdelingen, zie ik. Vanwaar die overstap naar de werving en selectie?' 'Omdat ik die stages helemaal niet leuk vond', is het prompte antwoord. 'Verzuim in de computer in-kloppen, dat soort dingen, geestdodend vond ik het. De houten tafelhoelbaltafel die ik in die tijd in elkaar gestoken heb, heeft mij de energie gegeven om die stage af te maken. Het leuke van mijn huidige werk - want ik vind het best leuk, hoor - is dat je met mensen bezig bent. Ik vind gesprekken altijd leuk. Het is alleen jammer dat het zo oppervlakkig blijft.'

Daarom denkt hij aan een baan als trainer en/of coach. 'Ik heb weleens gekeken naar vrijwilligerswerk als trainer, maar niet gevonden. Ook wel eens gebeld naar een coach, of hij me tips kon geven. En veel gekeken naar opleidingen, maar die zijn héél duur.'

Hoe zou zijn ideale baan eruitzien? 'Tja... als ik dát wist, had ik hem al. Iets met mensen...'

'Maar hoe ziet je ideale baan eruit, concreet?' Sander grijnst. 'Dan start ik in ieder geval om 10 uur, ben ik met mensen in gesprek, misschien maak ik wel wat met ze, iets creatiefs. Bézig zijn, gewoon.'

'Hoewel het voor jou nog niet helder is, hoor ik toch een heleboel', analyseert Collet. 'Iets met mensen, dat blijft terugkomen, en 'creatief' ook. De combinatie zou helemaal ideaal zijn. Er bestaan al veel kunstzinnige coaches, je zou dus iets met hout kunnen doen, dat is er volgens mij nog helemaal niet. Als je zulk werk creëert, krijg je daar heel veel energie van.'

Sander heeft wel een beeld bij dat ideale werk. 'Een hele grote boerderij, ergens buiten Amsterdam, met een loods met mooie werkbanken. Een plek waar je mensen kan uitnodigen om er een cursus houtbewerking te volgen of samen een boot te bouwen, in combinatie met een training op persoonlijk gebied bijvoorbeeld. Dan ben je met je hoofd én je handen bezig, je hebt contact met mensen en leert ze ook nog wat.'

Een leven als meubelmaker heeft hij net na zijn studie wel even overwogen. 'Het prachtige daarvan, vind ik, is dat je iets creëert. Nu ben ik een hele dag bezig, maar als je dan kijkt wat er gebeurd is: er zijn een paar papieren verplaatst. Met hout begin je 's ochtends en heb je 's avonds op zijn minst een paar tafelpoten. Dat vind ik mooi. Ik houd ervan concrete doelen te stellen.' Hij vervolgt: 'In de psychologie heb je het begrip flow. Dat ken ik maar van één plek: de cursus houtbewerking. Die les duurt drie uur, maar voor mij is dat amper tien minuten. Toch zou ik niet gelukkig worden van meubels maken alleen. Ik moet kunnen *sparren*, ik wil ook mijn hoofd gebruiken. De houtbewerking zie ik de komende jaren als hobby, ik wil me nu meer gaan concentreren op de 'mens'-kant.'

Dat vindt Collet prima. 'Je hebt die boerderij nu voor ogen als langetermijndoel. Nu moet je een stappenplan opstellen over hoe je dat wilt bereiken. Heb je ook een idee waar je over tien jaar wilt staan?'

Sander peinst even. 'Dan wil ik graag trainer-coach zijn. Misschien wel een eigen bedrijfje hebben. Maar dat stukje tussen nu en vijf jaar, die concrete stappen, dat vind ik wel het moeilijkst.'

Ook de coaches twijfelden ooit

Elles Collet (39) volgde een Schroevers-opleiding en had de jaren daarna allerlei banen. Uiteindelijk belandde ze in de sales ('dat is ook heel veel luisteren'), maar dat bleek alweer niet helemaal te zijn wat ze wilde. De stukjes vielen op zijn plaats toen ze een vijfdaagse training voor persoonlijke ontwikkeling volgde. Collet besloot de opleiding mensgerichte coaches te gaan doen en werkt sinds juni 2006 als zelfstandige coach onder de naam 2Accompany. Ze werkt ook voor Randstad HR Solutions. 'Ik zocht altijd naar de ideale baan, tot ik erachter kwam dat die voor mij niet bestaat. Ik houd ervan verschillende dingen te doen.'

Otteline Asselbergs (31) deed de hbo-studie personeel&arbeid en vervolgens sociaal-culturele wetenschappen aan de VU. 'Ik ging aan de slag bij een pr-bureau, maar dat vond ik echt vreselijk. Ik besloot: ik moet wat anders verzinnen. Na veel nadenken kwam ik bij coaching terecht.' Asselbergs begon in juni vorig jaar met Young People Coaching, dat zich specifiek richt op starters op de arbeidsmarkt. 'Dat ik zelf zo lang getwijfeld heb, is alleen maar een voordeel. Ik weet hoe het voelt om je op zaterdag uit je bed te slepen omdat je denkt: o nee, morgen is het zondag en de dag daarna is het alweer maandag.'

coach Otteline Asselbergs 'Met wie praat je het liefst op een feestje?'

'Over tien jaar wil ik coach of trainer zijn', opent Van der Kloet het gesprek met de tweede loopbaancoach, Otteline Asselbergs. Hij heeft een paar dagen de tijd gehad om het gesprek met de eerste coach te overdenken en is intussen overtuigd van een eigen toekomst als coach. In dit gesprek wil hij dieper ingaan op wat hij kan doen om daar te komen. 'Ik ga niet met tegenzin naar mijn werk, maar ik werk maar op de helf van mijn vermogen. Ik weet van mezelf dat ik beter kan.'

'Je wilt in kaart brengen over welke functies je op korte termijn nadenkt', vat Asselbergs samen. 'En dat trainen en coachen zie je pas verder in de toekomst.' 'Ja, ik vind dat ik me eerst verder moet ontwikkelen', zegt Sander. 'Ik wil ooit wel voor mezelf beginnen. Maar ik houd er ook wel van om wat begeleiding te krijgen. Ik zie mezelf de komende jaren daarom nog binnen een organisatie werken. Maar wat precies, dat weet ik niet.'

'Eigenlijk weet je vrij helder wat je wilt', zegt Asselbergs. 'Omschrijf je ideale baan eens.' Sander denkt even na en begint steekwoorden op te sommen. 'Niet zitten. Adviseren. Interactie. Actief bezig zijn. Autonomie, maar ook begeleiding.'

Hij heeft wel al nagedacht over het soort organisatie waar hij zou voor willen werken. Niet bij een bank, eerder bij Philips. 'Of bij een organisatie waar je zowel kantoor- als productiefuncties hebt. Een autobouwfabriek of zo.'

Bij zijn huidige bedrijf kan hij 'met ongeveer iedereen opschieten'. Asselbergs haalt er het rijtje mensentypes van de theoreticus Holland bij: artistieken, socialen, realisten, ondernemers en intellectuelen. 'Met wie heb je het meest gemeen?' Sander weet het niet. 'In ieder geval met de socialen. Intellectuelen heb ik genoeg in mijn netwerk, creatieven vind ik altijd wel lekker, omdat ze zo vrij denken, ondernemers kan ik het altijd mee vinden.'

'Laat ik het anders stellen: op een feestje ben je alleen, met wie praat je het liefst?' 'Met de socialen', antwoordt hij zonder aarzelen. En als die er niet zijn? 'Dan moet ik wel even schakelen, me aanpassen, dat kost meer energie. Ik trek wel het meeste naar mensen die een beetje de diepte ingaan.' Dus geen functie in een bedrijf met alleen maar snelle mensen, concludeert Asselbergs. Sander lacht. 'Nee, dat klopt. Ik moet niet in een reclamebureau werken. Maar de cultuur moet wel een beetje los zijn, ik wil met iedereen een praatje kunnen maken.'

'Ga eens na wat voor organisaties jou aanspreken', raadt de coach aan. 'Kijk in kranten en op internet naar organisaties. Probeer contact met ze te leggen. Dan zijn het geen sollicitatiegesprekken, maar oriënterende gesprekken, dat is meteen een heel andere sfeer.'

'Een beetje brutaal zijn dus', concludeert Van der Kloet. 'Jazeker, de brutalen hebben de halve wereld, daar geloof ik heilig in. Nee heb je, ja kun je krijgen. Je hebt je doel helder voor ogen', zegt Asselbergs. 'Houd dat ook voor ogen, zodat alle stappen die je zet daarmee in lijn zijn.'

Bij het naar buiten stappen is Sander helemaal enthousiast. 'Ik heb hier veel aan. Je denkt er over na, maar nooit zo gestructureerd als in deze gesprekken. Ik weet nu veel duidelijker wat ik wil. Ik ga bedrijven bellen om te vragen of ik een keer langs mag komen.'

ADVERTENTIE

Interstudie NDO
Adviesbureau voor onderwijsmanagement en-ontwikkeling

Wij zoeken:
trainer-adviseurs
met veel bagage en/of reislust

www.interstudie-ndo.nl